

هفت جهان

درس‌های «آرگو»

برای «میشل اوباما»

فرزانه ابراهیم‌زاده

● به نظر می‌رسد حضور ویدیویی «میشل اوباما» برای اعلام برنده بهترین فیلم اسکار ۲۰۱۳ باعث واکنش‌هایی در آمریکا و میان مردم شده و دموکرات‌ها را با انتقادهای زیادی روبه‌رو کرده است. اما میشل اوباما در پاسخ به همه این واکنش‌ها می‌گوید: «جای تعجب ندارد که حضور او به صورت تله‌کنفرانس در مراسم اسکار ۲۰۱۳ و اعلام برنده بهترین فیلم که یک گفت‌وگوی ملی بوده برای بعضی از مردم سوالاتی را به همراه داشته است.» به گزارش روزنامه «پولس‌ا‌ی‌تودی» همسر رییس‌جمهوری آمریکا که برای سفری به شیکاگو در جمع خبرنگاران حاضر شده بود این صحبت‌ها را در پاسخ به منتقدان محافظه‌کاری که این اقدامش را پشت صحنه‌ای خودخواهانه تلقی کردند، داد. به گفته میشل اوباما هر نکته‌ای درباره او می‌تواند باعث تعجب همگانی نشود. «حتی کشش‌های من هم می‌توانند به یک جنجال ملی بدل شوند.» حضور میشل اوباما به صورت ویدیو کنفرانس برای اعلام نتیجه بهترین فیلم اسکار که به فیلم آر گو تعلق گرفت باعث شگفتی بسیاری از آمریکایی‌ها شد. این در حالی است که او تنها همسر رییس‌جمهوری دموکرات آمریکا نبود که در حمایت از این فیلم که به ماجرای فرار شش دیپلمات آمریکایی از ایران پرداخته است اقدام کرد. روز پیش از مراسم اسکار «جان کری»، وزیر امور خارجه آمریکا از اعضای آکادمی خواست تا هوای آر گو را داشته باشند اما اوباما آنچه در گروهی از ویلاها و سائیت‌ها و تویتر درباره اقدام او نوشته شده است را با بحث‌هایی دانست که همیشه در این شبکه جاری می‌شود و ادامه نیز خواهد داشت. آن برای جایگاهی است که ما در آن قرار داریم. ما همیشه محملی برای حرف‌ها هستیم. به گفته او ما تنها در مقابل این صحبت‌ها می‌توانیم خودمان را براساس آن جایگذاری که در آن هستیم مرتب کنیم. مثل این میزی که در این جا قرار دارد. او در حالی که به سمت زادگاهش شیکاگو می‌رفت با شوخی این نکته را گفت و ادله داد که به چیزهایی که اهداف بزرگ را محدود کند فکر نمی‌کند و حضور در مراسم اسکار به معنی حمایت او از هنر بود. او می‌گوید درباره انتقادهایی که نسبت به او درباره چنین کارهایی هست پاسخ می‌تدارد و استراژی او توجه به هنرهای مختلف است. او به تا‌زی‌گی نیز کارگران و بازیگران فیلم نامزد اسکار «حیوانات جنوب وحشی» را به کاخ سفید دعوت و در مراسم پرشش و پاسخ با دانشجویان اورلئان و شیکاگو هم شرکت کرده بود. با این همه در هفته گذشته انتقادهای زیادی به میشل اوباما برای حضورش در اسکار شد. «بیل اورللی» از مجریان مشهور شبکه فاکس در برنامه خود با انتقاد شدید به این حضور گفت: این تبلیغاتی‌ترین کاری بود که تا به حال شاهدش بودم. او پس از شرکت در برنامه «توانیت شو» شبکه ان‌بی‌سی گفت تا به حال چنین کاری در کاخ سفید سابقه نداشته است. راش لیمپا، سیاستمدار دیگری بود که با انتقاد از کاخ سفید و میشل اوباما برای حضور در مراسم اسکار آن را اکلام‌تجار دانست. اما میشل اوباما تنها همسر رییس‌جمهوری نیست که در این سال‌ها در مراسم اسکار شرکت کرده است و جایزه برنده‌ای را اعلام کرده است. با این حال حضور میشل اوباما نه با سوال مردم عادی که با اعتراض برخی سیاستمداران و منتقدان هم روبه‌رو بود و کاخ سفید مجبور شد با اعلام اینکه این کار در کاخ سفید سابقه داشته و قبلا لورا بوش نیز برای مراسم افتتاحیه اسکار پیام فرستاده بود، سعی کند تا جلوی این موج را بگیرد.

پیشنهاد

فروش آثار تجسمی در آستانه نوزد

● هفته پیاپی سال به دلیل نزدیک شدن به نوزد زمان خرید است. بخشی از این خریده‌ها می‌توانند آثار هنری باشند. جمعه ۱۱ اسفند دو گالری تهران با برگزاری نمایشگاه‌های فروش، زمینه چنین کاری را فراهم کردند. لیلی گلستان، مدیر یکی از قدیمی‌ترین گالری‌های تهران بخشی از مجموعه شخصی خود را که طی ۴۵ سال اخیر جمع‌آوری کرده، به فروش گذاشته است. او گفته است طی این سال‌ها از دین این آثار لذت برده و حالا نوبت آن است که دیگران هم از تماشای آنها لذت ببرند. در این نمایشگاه ۲۰ اثر نقاشی، مجسمه و سفال از ۲۶ هنرمند ارائه شده که در روز افتتاحیه با استقبال خریداران روبه‌رو شد و ۱۷ اثر از محمد احصایی، ابوالقاسم سعیدی، علیرضا اسپهبد، بهمن محصص، دو تابلوی کوچک از فرید لاشایی و هر سه تابلوی سهراب سپهری به فروش رسید. این نمایشگاه تا ۲۰ اسفند در گالری گلستان به نشانی خیابان دروس، خیابان کامسایی، پلاک ۳۴ برقرار است. همچنین در گوشه دیگری از شهر نمایشگاه فروش دیگری برپا شده است. دومین حراج «تابلوهای کوچک» از ۱۱ اسفندماه با فروش بیش از ۲۰۰ اثر در گالری آریا در حال برپایی است که در روز افتتاحیه ۱۳۱ اثر به فروش رسید. علیرضا سعادت‌مند با فروش ۲۰ کامبیز درمبجنش با فروش ۱۸ اثر و رضا هدایت با فروش ۱۱ اثر جزو بر فروش‌های این روز بودند. آثار این نمایشگاه بین صد تا ۲۵۰ هزار تومان قیمت دارند و هر اثری که به فروش برسد، اثری دیگری جایگزین آن می‌شود. شیوه حراج نیز به این صورت است که بر اساس قیمت پایه ۲۰۰ هزار تومان، هر برجسی که روی اثر قرار بگیرد، به معنای این است که ۵۰هزار تومان به قیمت کار افزوده می‌شود و قیمت نهایی در پایان نمایشگاه مشخص می‌شود. این نمایشگاه تا ۲۰ اسفند در گالری آریا واقع در خیابان ولیعصر، بالاتر از سراه بهشتی، کوی زریں، شماره ۱۰ میزبان علاقه‌مندان است.

وقتی گفت‌وگو تمام می‌شود، می‌گوید: «احساس می‌کردم این وظیفه حرفه‌ای و انسانی من است و حالا که می‌توانم کمک کنم باید وارد شوم» و حضورش هم واقعا موثر بود. در گفت‌وگویی که با یکی از خبرنگارای‌ها انجام داد، قول داده بود که «کمیته اصلاح» تا نیمه اسفندماه کار «اصلاح اساسنامه خانه سینما» را تمام کنند؛ قبل از اسفند این کار به انجام رسید و به دولت فرستاده شد تا در آنجا تصویب شود. حالا اساسنامه‌ای که به تصویب کل اعضای آن کمیته رسیده، قرار است تأیید و اجرایی شود. این گفت‌وگو در واقع ادامه گفت‌وگویی است که «شرق» بعد از تشکیل آن کمیته با جعفری جوزانی کرده بود و بعد از آن سخنان جواد شمسقدری در یکی از روزنامه‌ها چاپ شد که در آن گفته بود به دنبال تغییر اسم «خانه سینما» هستند. مسعود جعفری جوزانی مثل همیشه صریح و صادقانه به سوالات ما پاسخ داد.

● بالاخره اصلاح اساسنامه به اتمام رسید. آیا این جلسات با اختلاف‌نظرهای عمده شروع شد؟

در مرحله اول شروع و انجام بسیار خوب و دوستانه‌ای داشتم، از آنجا که هدف قلبی همه اعضای هیات‌هفت‌نفره بازگشایی «خانه سینما» بود؛ از آغاز برگزاری اولین جلسه تا روز دوشنبه ۲۰پنجم‌ماه ۹۱، به قصد تعامل و حل مواقع و مشکلات موجود در اساسنامه کنار هم به گپ‌وگفت نشستیم. حتی اگر گاهی، یکی از ما هم، به احساسات طغیانگر خود امکان بروز می‌داد، مسأله با خنده و شوخی دیگران به خوشی به پایان می‌رسید؛ چرا که خاستگاه اندیشه جمعی، یکی بود. هر عضو به روش ویژه خود به سازندگی و پیدا کردن راه بررون‌رفت از بن‌بست موجود فکر می‌کرد.

آیا اساسنامه قبلی ایرادات اساسی داشت؟

اگر ایران نداشت که وضع به اینجا نمی‌رسید ما البته ادعا نداریم که کار بی‌نقصی انجام داده‌ایم، بی‌تردید همین اساسنامه اصلاح شده توسط ما هم، مثل هر توافقنامه یا اساسنامه دیگری، بی‌نقص نیست، میل به تغییر را وضعیت پویا و متغیر جامعه به وجود می‌آورد. هیچ چیز در این جهان ثابت و بی‌نقص نیست، همه چیز در حال تغییر و تکامل است. پس بررسی و اصلاح هر اساسنامه‌ای ممکن است بعد از چند سال بنا به شرایط ویژه یک جامعه نیاز به تغییراتی داشته باشد.

● آیا نمایندگان «خانه سینما» بر آنچه شما ایراد می‌تانید، اصرار داشتند؟

خیر، اتفاقا در کمال حسن نیت به صحبت‌های بقیه گوش می‌کردند و به فراخور آن پاسخ‌های منطقی و مناسب می‌دادند. اصلا مسأله نمایندگان این گروه با من دسته مطرح نبود. پیش‌تر اشاره کردم که هیات‌هفت نفره، چندین‌جانبه نداشتند، تاقل عقل و منطق بودند و از آنجا که از روز اول تشکیل جلسه با خلوص نیت، به انجام بهتری می‌اندیشیدند روز دوشنبه ۹۱/۱۱/۳۰ کار اصلاحات اساسنامه به پایان رسید و همه در کمال خرسندی و با قبول اینکه فردای آن‌روز اساسنامه اصلاح شده را امضا کنند، جلسه را ترک کردند.

و بعد؟

بعد از دو روز نمایندگان محترم وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به چند پیشنهاد سازنده و معقول رسیدند که مورد توافق قرار گرفت و روز بعد به امضا رسید.

آیا نهایت چه اتفاقی افتاد؟

اتفاق عجیبی رخ نداد. فقط یک روز پیش از تحویل اساسنامه اصلاح شده به نهاد ریاست‌جمهوری، دو نفر از اعضای هیات، پیشنهاد تازه‌ای مبنی بر تغییر نام «خانه سینما» داشتند که رای نیاورد. به هر حال همان‌طور که قبل‌ا اعلام کردم هیات‌هفت‌نفره متن کامل اساسنامه اصلاح شده را که مشتمل بر ۷ماده و ۲۹ تبصره در ۱۸ صفحه بود به همراه گزارش کل جلسات تشکیل شده به نهاد محترم ریاست‌جمهوری اسلامی ایران تحویل داد.

● آیا این اساسنامه قابلیت جلب‌نظر اهالی سینما را خواهد داشت؟

بله، من معتقدم که تا حد زیادی اساسنامه قانع‌کننده‌ای است و همه اهالی خانواده محترم سینما از هر طیف و هر قشر و با هر سلیقه حرفه‌ای که باشند، اگر به توسعه و

عکس: مهدی حسینی، شرق

خدمت به صف بیندیشند، با خواندن متن اساسنامه اصلاح شده، خرسند و راضی خواهند بود؛ چرا که این اساسنامه همه شاخصه‌های یک اساسنامه خوب را دارد اما اگر کس یا کسائی قصد تخریب و سیاسی بازی داشته باشند، حرف و حدیث دیگری است که به ما ربطی پیدا نمی‌کند، چرا که این آدم‌ها هستند که نوشته‌ها را اجرا می‌کنند. تجربه نشان داده است که یک آدم خودشیفته می‌تواند یک شبه هر قانون و اساسنامه‌ای را نابود کند.

● شنیده شده که عده‌ای می‌خواهند اساسنامه اصلاح شده را مجدداً تغییر دهند؟

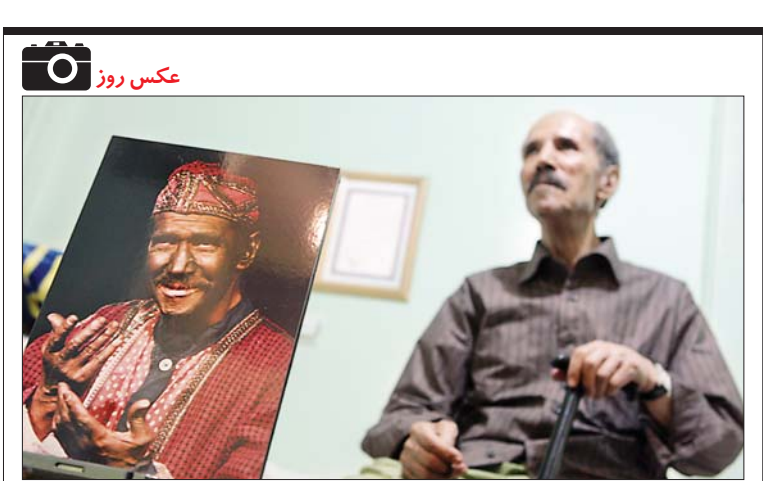
از نظر من کار هیات‌هفت‌نفره تمام شده، حالا نوبت دولت است که وظیفه خود را انجام بدهد. ما طبق قرار، اساسنامه اصلاح شده را به منظور طی مراحل قانونی در اختیار ریاست‌جمهوری قرار دادیم و خلاص. تا جایی هم که به ما گفته شده دولت اقدام به تصویب قانونی آن خواهد کرد تا آن‌شاه‌الله «خانه سینما» بازگشایی شود.

حالا که اساسنامه تأیید شد، فکر می‌کنید مشکل اساسی سینما چه بود؟

مشکل پیش آمده برای «خانه سینما» یک حرف است و مشکلات سینما یک کتاب، پس مشکل سینما همچنان به قوت خود باقی است. این روزها هر کس به نوعی شال‌وکلاه کرده و با هر چه دم دست دارد به جان سینما افتاده است.

در مورد گذشته هم باید بگویم می‌شود کتمان کرد که درگیری‌ها و تددوی‌های گروه کوچکی به بدنه خانواده محترم سینما خسارت زیادی زده و می‌زند. متأسفانه با اینکه طی این ۲۴سال که کشور عزیز به سوی مدنیت و احترام گذاشتن به آرای عمومی و شعور جمعی گام برمی‌دارد، ندانم‌کاری‌ها، نابلدی‌ها، گاه غرض‌ورزی‌های حزبی و جناحی، نه‌تنها در سینما بلکه در دیگر عرصه‌ها هم با این تندروی‌ها و هتک‌حرمت‌ها روبه‌رو بوده است. به‌نظر می‌رسد سینما تخصص و شغل دوم آقای مردم به‌خصوص برخی از سیاستمداران و مسوولان است. این دوستان هر وقت

در کار خود کاستی می‌بینند، برای فرافکنی به سینما روی می‌آورند و درباره آن مصاحبه را می‌اندازند. هر روز تحلیلگران و منتقدان نوظهوری پیدا می‌شوند که در سن ۲۵سالگی قادرند کل سینمای صندس‌الهی ایران را تخریب و نفی کنند و می‌توانند سنگ بیندازند. این هموطنان به خاصیت ویژه سینمایی بی‌برده‌اند و می‌دانند که هنر- صنعت سینما، ویژگی‌ای دارد که هر عمل کوچک آن جنجال بزرگی به وجود می‌آورد. امپدورم این‌بار سیاست‌زدگان، خانواده سینما را به حال خود بگذارند و از آنها در جهت منافع کشور اسلامی بهره ببرند، نه در جهت حزب و دسته خود، تا نفاق و تفرقه جای خود را به اتحاد و یکپارچگی بدهد. به هر حال هیات‌هفت‌نفره به وظیفه حرفه‌ای و شهروندی خود عمل کرد. حالا اگر گروهی روزشان بیشتر باشد و بخوانند جلوی بازگشایی «خانه سینما» را بگیرند، فیلمنامه دیگری است که کارگران دیگری غیر از ما لازم دارد.

هنرمندان تئاتر در اقدامی کم‌نظیر نمایشی با عنوان «شما، مبارک و سعدی افشار» را با نویسندگی و کارگردانی هادی شیرمحمدی و حمیدرضا مرادی برای کمک به هزینه‌های درمانی سعدی افشار به صحنه بردهند. سعدی افشار یکی از آخرین بازماندگان هنر سیابازی مدت‌هاست به دلیل بیماری در خانه بستری است و برای تأمین هزینه‌های مالی در مان خود دچار مشکل شده است. این نمایش محیطی که در کافه ترپای چهار سو ساعت ۱۷ اجرا می‌شود.

عکس: مهدی حسینی، شرق

در گفت‌وگو با «شرق» مطرح شد

انتقاد جوزانی از پیشنهاد تغییر نام «خانه سینما»

مرجان صانعی

● ما در کنار «خانه سینما»، نهادهای موازی داریم که بخش مهمی از بودجه سینما به آنها اختصاصی دارد. آیا اتحاد اهالی سینما می‌تواند باعث شود این نهادهای موازی هم به سمت قانونی شدن پیش بروند؟

منظور تان کدام نهادهاست؟

مثلا بنیاد سینمایی فارابی، حوزه هنری و...

متأسفانه زور خانواده محترم سینما به این نهاده‌ا که نام بردید، نمی‌رسد. بخش خصوصی کوچک و آسیب‌پذیر سینما زیر هجوم سرمایه‌های نفتی که در دست این نهادهاست، له شده و مجال نفس کشیدن ندارد. البته حوزه هنری متعلق به سازمان تبلیغات اسلامی است که اگر به

کار پر ارزش و پربرکت تبلیغات اسلامی بپردازد، می‌تواند شمر ثمر واقع شود. من فیلم‌های اسمال آنها را ندیده‌ام و نمی‌دانم فیلم‌های ساخته‌شده توسط این نهاد به مسوولیت اصلی خود که تبلیغات مفید اسلامی است پرداخته یا نه اما در مورد بنیاد سینمایی فارابی، معتقدم که این نهاد خاصیت اولیه خود را از دست داده و در شرایط کنونی جز اتلاف سرمایه، رقابت غیرعادلانه با بخش خصوصی و به هدر دادن استعدادهای کشور، کاری نمی‌کند. تعطیلی این نهاد و تزریق بودجه آن به صنعت سینمای کشور می‌تواند بزرگ‌ترین خدمت را به توسعه و بالندگی صنعت سینمای جمهوری اسلامی ایران انجام بدهد.

● آیا اساسنامه جدیدی دولت را مکلف خواهد کرد که بودجه‌های سینما را از کانال «خانه سینما» به سینما تزریق کند؟

تا حد بسیار زیادی اساسنامه اصلاح شده به اهالی سینما کمک می‌کند که در همه جلسات سیاستگذاری، تصویب بودجه، نحوه تزریق سرمایه به بدنه سینما، شفاف‌سازی و جذب بودجه‌های سرگردان دولتی حضور داشته و در تصمیم‌گیری‌های نهایی سهیم باشند. اگر واقعا بندهای مالی آن درست اجرا شود، بازوی پرقدتری برای کمک به سازمان سینمایی در راه توسعه سینمای ملی خواهد بود. البته فراموش نکنیم که در نهایت این آدم‌ها هستند که با تمکین از قوانین به آن ارج می‌گذارند یا با زیر پا گذاشتن، آن را تحقیر و بی‌ارزش می‌کنند. متأسفانه تجربه نشان داده است که گاهی یک آدم خودشیفته قادر است بهترین قوانین و اساسنامه‌های را که حاصل سال‌ها تجربه و خون‌دل خوردن اندیشمندان است یکشبه نابود و بی‌ارزش کند.

● به اعتقاد شما، «خانه سینما» می‌تواند به آنچه در مدیوم تصویر می‌گذرد از جمله آنچه در تلویزیون می‌گذرد هم تأثیر بگذارد؟

بی‌تردید هر چه صنعت فیلمسازی کشور رشد کند، بر رسانه ملی تأثیر بیشتری خواهد گذاشت. نه تنها محصولات سینمایی که نیروی انسانی سینما هم می‌تواند در موقع لزوم در خدمت رسانه ملی قرار بگیرد و موجب رشد و توسعه

آن بشود. ● آیا کلیه مواد اساسنامه اصلاح شده مورد تأیید همه اعضای هیات هفت نفره است؟

تا روز دوشنبه سی‌ام بهمن چنین بود اما بعدتر، یعنی یک روز پیش از تحویل اساسنامه اصلاح شده به نهاد ریاست‌جمهوری، یک ماده مورد مناقشه قرار گرفت که البته برای این‌کار دیر بود اما ماده‌ها و بندها و تبصره‌های دیگر همه مورد تأیید و رضایت هر هفت نفر اعضای هیات است، البته اختلاف سلیقه بین هفت‌نفر امری طبیعی است و در هیچ کجای دنیا نمی‌شود. حتی مقاله یا بیانیه کوچکی نوشت که مورد تأیید صددرصد چندنفر قرار بگیرد. به هر حال کار هیات هفت نفره در این مرحله به پایان رسیده و اکنون کلید بازگشایی «خانه سینما» در دست دولت است.

● در روزنامه‌ای به نقل از یک عضو هیات اصلاح اساسنامه خواندم که قرار است نام «خانه سینما» تغییر کند؟

بله، من هم در روزنامه خواندم اما این پیشنهاد مورد توافق قرار نگرفت، چرا که مسوولیت هیات‌هفت‌نفره، اصلاح اساسنامه «خانه سینما» و رفع مواقع قانونی برای بازگشایی آن بود، نه تائیس یک تشکیلات جدید بنابر این هرگونه تغییر، در نام «خانه سینما» با مسوولیت هیات هفت‌نفره در تناقض است. از سوی دیگر از آنجا که «خانه سینما» یک تشکل صنفی، غیرسیاسی، غیردولتی و مستقل است، اضافه کردن پسوند در تناقض آشکار با تعریف آن قرار می‌گیرد و یک بدعت به حساب خواهد آمد که تا به امروز در هیچ یک از تشکل‌های صنفی موجود از قبیل «خانه هنرمندان»، «خانه موسیقی» و حتی نهادهایی مانند بنیاد سینمایی فارابی و حوزه هنری که کاملاً با بودجه دولتی اداره می‌شوند مسبوق به سابقه نیست و هرگز دیده نشده که جایی بنویسند: «خانه هنرمندان یا خانه موسیقی جمهوری اسلامی ایران» یا حتی فراموش نکنیم که «خانه سینما»، یک تشکل صنفی و مردمی است که موظف است اساسنامه تشکیلاتی خود را طی مراحل قانونی به تصویب رساند و مجوز فعالیت بگیرد و دولت هم موظف است مغایرت اساسنامه ارائه شده را با قانون گوشزد کند، نه اینکه خودش را متولی تشکیلات صنفی بداند یا موسس آن باشد.

حرف آخر تان چیست؟

در خاتمه تنهایی، گاهی احساس می‌کنم با همه رشد و توسعه‌ای که طی این ۲۴سال در صنعت سینمای ایران را ده، هنوز ما آن‌طور که باید چشم بصیرت باز نکرده‌ایم. گاهی با عملکردهای ناپایانه و غیرعقلانی که نشأت گرفته از طغیان احساسات‌مبارک‌گسیخته، حسادت‌ها و تنگ‌نظری‌های گروهی، جناحی یا شخصی است، یکدیگر را می‌رنجانیم. مسوولان فرهنگی را از خود را می‌روند و ما هم اگر بتوانیم و بگذارند، لنگان‌لنگان به راه خود می‌رویم. این کردارهای ناپخته حاصلی جز تفرقه و نفاق عاید خانواده شریف سینمای ایران، نخواهد کرد. شاید گروه کوچکی بتواند با سوءاستفاده از این وضعیت آشفته برای مدت کوتاهی منتفع شود اما من تردید ندارم که در بلندمدت این برادران ناهل هم زبان خواهند کرد. جبر زمانه حکم می‌کند که اهالی خانواده سینما روزفتر بیندیشند و عقلانیت و اعتدال را چراغ راه کنند. از جارو جنجال‌های بیهوده رساله‌ای دست بردارند و به فکر توسعه و اعتلای صنعت سینمای ایران اسلامی باشند. امروز که هموطنان عزیزمان زیر فشار تحریم‌های غیرعادلانه قرار گرفته‌اند، تنها پناهگاه امن و سقف مطمئن، اتحاد است، البته درک می‌کنم که تنگ‌نظری‌ها و کردارهای غیرمعمول یک گروه کوچک افراطی، دل‌های حساس بسیاری از هنرمندان عاشق و دلسور را شکسته اما تردید ندارم که غایت دروغ‌گویی و فرصت‌طلبی، رسوایی است و غایت افراطی‌گری سوختن در آتش خشمی است که به دست خود افروخته‌اند. پس بهتر آن است که آنها را به حال خود بگذاریم و کنار ملت بمانیم، برایشان فیلم بسازیم و چراغ امید، عشق و استقامت را در دل‌های مهربانشان روشن نگه داریم. کار سینماگران عاشق، گسترش مهرورزی، آشکار کردن حقیقت و روشن نگه‌داشتن فانوس امید است.

گزارش روز

میر کریمی: دلم برای خانه خیابان سمنان تنگ شده

شرق: «باید به طور جدی رسوایات نفرت‌پراکنی را از درون سینما پاک کنیم و ادبیاتی که امروز بر اوضاع سینما حاکم شده و وارد حیطه‌های خصوصی ما شده است را از بین ببریم و از این مرحله با سعه‌صدر عبور کنیم و به گذشته فکر نکنیم زیرا ماندن در گذشته نفرت‌پراکنی دارد.» اینها بخشی از صحبت یا انتقادهای «احمد رضا درویش» کارگردان سینما به وضعیت کنونی سینماست که در جشن کانون برنامه‌ریزان و دستیاران کارگردان جمع‌عشب با معرفی برگزیدگان اسمال برگزار شد. «درویش» که برای تقدیر از «پهروز شعیب» به روی صحنه آمده بود، گفت: «متأسفانه در فیلم‌های امروز دردی که در سرتاسر لایه‌های جامعه وجود دارد، دیده نمی‌شود و در حال حذف‌شدن است و این فاجعه بزرگی برای فیلم‌های ماست. اینکه در این شرایط گروهی قدرشناس اعضای دیگر خود هستند، خیلی خوب است زیرا صنف

چهره روز

کیارستمی»

در بین نامزدهای جوایز فیلم آسیا

● شرق: عباس کیارستمی، فیلمساز برنده نخل طلا از جشنواره کن که به‌تازگی از کارگاه‌های فیلمسازی در «استراسبورگ» فرانسه بازگشته و در حال حاضر نمایشگاهی از عکس‌هایش در گالری «یوم» تهران دایر است، در بخش «بهترین کارگردانی» جوایز فیلم آسیا نامزد شده است. اسامی نامزدها و داوران اسمال جوایز فیلم آسیا چهارشنبه، نهم اسفند طی یک نشست خبری در هنگ‌کنگ اعلام شد که در فهرست نامزدها نام کیارستمی، برای فیلم «مثل یک عاشق» محصول مشترک ژاپن و فرانسه در بخش بهترین کارگردانی وجود دارد. این درحالی است که این فیلم در بخش‌های دیگری مانند بازیگر مکمل مرد برای بازی «کلس ریو» و «ناناکیچیهو کانسوی» در بخش فیلمبرداری نیز نامزد شده است. البته در بین نامزدهای جایزه سالانه سینمای آسیا باید به پیمان یزدانیان هم اشاره کرد که به‌طور مشترک با «پوهان پوهانسن» برای فیلم «راز» محصول چین در بخش موسیقی انتخاب شده است. در این دوره ۳۰ فیلم از ۹ کشور در ۱۴بخش با یکدیگر رقابت می‌کنند و هیات داورى ۱۲نفره و یک کمیته آرا دهی ۳۳نفره به داورى آثار می‌پردازند که در بین اعضای هیات داوران، هادی صفا یاری، تدوینگر ایرانی به‌دلیل دریافت جایزه سال گذشته از همین سالانه حضور دارد. هفتمین دوره جوایز سالانه سینمای آسیا هم‌زمان با جشنواره فیلم هنگ‌کنگ در تاریخ ۱۸مارس (۲۸ اسفند) در هنگ‌کنگ برگزار می‌شود.

رویداد

● نمایشگاه پوسترهای تئاتر ۱۳۴۸ تا ۱۳۶۸ کامپیوتر نبود اما آثاری ایرانی و گرافیکی‌تر داشتیم

● سحر آزاد: هیاهو زیاد است. قیاد شیوا، مصطفی اوجی و محمدرضا دادگر روی نیمکتی که در بین سالن قرار داده شده است، می‌نشینند و در پشت آنها نسل‌های جوان‌تر مانند مهرنوش مشیری، ساعد مشکى، فرزاد ادیبی، اونیش امین‌الهی و... می‌ایستند. عکاس می‌گوید: «جمع‌شود!» و صدای شاتر این لحظه را ثبت می‌کند. اینجا موزه هنرهای امام علی (ع) است که از ۱۱ اسفند میزبان نمایشگاهی از پوسترهای دهه ۱۳۴۸ تا ۱۳۶۸ شده است. قیاد شیوا که بخش زیادی از آثار این نمایشگاه به او تعلق دارد، در مرور ویژگی پوسترهای آن دوران به «شرق» می‌گوید: «اولین پوسترهای فرهنگی در ایران متعلق به تئاتر بودند. ضمن اینکه در آن سال‌ها به لحاظ شیوه اجرایی و بیان گرافیک، نگاه‌ها خالص‌تر بود چون رسانه‌ها اینقدر گسترده نبودند و ما مجبور بودیم از ایده‌های خودمان استفاده کنیم.» او البته اعتقاد دارد جوانان امروزی هم پوسترهای تئاتری خوبی طراحی کرده‌اند ولی بسیاری از آنها تحت‌تأثیر پوسترهای غربی هستند و کمتر نگاه ایرانی در آنها دیده می‌شود. این نمایشگاه بخشی از گنجینه‌ای است که برای موزه گرافیک گردآوری شده و در آن ۱۶۰ پوستر از ۴۸ هنرمند مانند آیدین آغاشللو، آریی آوانسیان، فریدون آو، محمدعلی بنی‌اسدی، ژنوس تقی‌زاده، ابراهیم حقیقی، واحد خاکدان، قیاد شیوا، بهزاد غریب‌پور، فرشید متقالی و مرتضی ممیز به روی دیوار رفته و ویژگی خیلی از آنها طراحی به شیوه دستی است. همچنین به دلیل اینکه چاپ در ایثنا سیکل و بعداً فست بوده است، در خیلی از آنها شاهد محدودیت رنگ هستیم. همچنین نکته دیگری که بیشتر حاضران در مراسم افتتاحیه بر آن تأکید دارند، فرهنگی بودن پوسترهاست و این همان دغدغه‌ای است که خیلی از اهالی گرافیک درگیر آن هستند چرا که گیشه‌ای شدن پوسترها به‌خصوص در سینما، به مرور به تاتر هم راه یافته است هرچند که این موضوع کمتر در پوسترهای این نمایشگاه وجود دارد و نگاه گرافیکی و هنری در تمام آنها مشهود است. مصطفی اوجی که بسیاری از پوسترهای تئاتری‌های قطب‌الدین صافقی را طراحی کرده است، در بیان خاطرات آن روزها به همین مسأله اشاره می‌کند: «در آن سال‌ها اصل بر محتوا بود و به همین‌دلیل گاهی یک پوستر پنج تا شش بار اتود زده می‌شد تا جوهر آن نمایش بیان شود.» او سپس این ویژگی را منحصر به زمانه‌ای می‌داند که کامپیوتر و نرم‌افزارهای امروزی نبودند و به همین دلیل از ایده اولیه تا پوستر نهایی بسیار تفاوت می‌کرد. نمایشگاه پوسترهای تئاتر به همت انجمن صنفی طراحان گرافیک ایران تا ۱۸ اسفند در حال برگزاری است.

سرخ‌ط

● فیلم سینمایی «عشق» به کارگردانی میشائیل هانکه از چهارشنبه ۱۶ اسفند در چند سینمای تهران و شهرستان توسط بنیاد سینمایی فارابی روی پرده می‌رود. آلبوم موسیقی «آقای نبش» به عنوان اولین آلبوم رسمی گروه «پالت» رونمایی و به مر ضیه برومند تقدیم شد. «هزار تا قصه» یادآور مجموعه تلویزیونی «خونه‌مادرزی‌که» ساخته مر ضیه برومند، یکی از قطعاتی بود که برای حاضران نواخته و اجرا شد.